

**ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ**

Αφορμή να δώσουμε σήμερα Συνέντευξη Τύπου, το Συνδικάτο και τα επιχειρησιακά σωματεία, αποτελεί η 24ωρη απεργία του κλάδου στην Αττική και το Πανελλαδικό Συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ την 1η Νοέμβρη. Θα προσπαθήσουμε ωστόσο μέσα από τη σημερινή παρουσίαση των θέσεών μας να αποδομήσουμε ένα-ένα τα επιχειρήματα που ακούγονται τελευταία για το δίδυμο τουρισμός-ανάπτυξη και να αποκαλύψουμε από τη μια ποιοι είναι οι πραγματικοί συντελεστές αυτού του succes story, πόσο τους έχει ωφελήσει αυτή η τρομακτική αύξηση των ταξιδιωτικών εσόδων και κατά πόσο κερδισμένο βγαίνει το σύνολο των τουριστικών και επισιτιστικών επιχειρήσεων.

Θέλουμε να σημειώσουμε ότι θα αναφερθούμε ακριβώς σε όσα έχουν πει και γράψει το τελευταίο διάστημα οι «αρμόδιοι» για τον τουρισμό, ώστε να ακουστεί η αλήθεια η οποία τόσο ξεδιάντροπα προσπαθούν να κρύψουν από τον λαό. Αλήθεια που αποκρύπτεται όχι μόνο από την κυβέρνηση και τους εργοδότες, αλλά και από τις πολιτικές δυνάμεις εκείνες που χρησιμοποιούν τον τουρισμό σαν όχημα να φτάσουν μια ώρα νωρίτερα στην ανάληψη της διαχείρισης μιας εξουσίας που ανήκει μεταξύ άλλων και σε όσους κατέχουν σήμερα τις μεγαλύτερες τουριστικές επιχειρήσεις. Και το λέμε αυτό γιατί παρά τις κορώνες του ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στην ιδιότητα του ΣΕΤΕ ως κοινωνικού εταίρου, η διαβεβαίωσή του ότι δεν θα θίξει στο ελάχιστο τα συμφέροντά τους, προοιωνίζει τί είδους πολιτική πρόκειται να ακολουθήσει. Άλλωστε το δημοσίευμα του Γενικού Γραμματέα του ΣΕΤΕ κ. Βερνίκου στην εφημερίδα ΑΥΓΗ με τίτλο «ο τουρισμός μας ενώνει», νομίζουμε ότι επιβεβαιώνει την εκτίμησή μας για το ρόλο που παίζει σήμερα η αξιωματική αντιπολίτευση.

Να ξεκινήσουμε κατ' αρχάς από την παραδοχή των ξενοδόχων ότι «απολαύσαμε φέτος μια χρονιά τουριστικών επιδόσεων ρεκόρ» κατά τον πρόεδρο του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Γιώργο Τσακίρη. Είναι απόλυτα ακριβές, μια που ο πρώτος πληθυντικός αναφέρεται, κατά τη γνώμη μας, σε μια μερίδα μεγαλοξενοδόχων και μεγάλων τουριστικών ομίλων. Με βάση το γεγονός ότι το 53% των κερδών για το 2011 και το 2012, απέσπασαν μόλις το 16,5% των 10.000 περίπου ξενοδοχείων, καταλαβαίνει κανείς πως ήταν σαφώς μεγαλύτερο το μερίδιο για τους ίδιους μεγάλους ομίλους τα δυο επόμενα χρόνια. Άρα το επιχείρημα ότι από την αύξηση του τουρισμού κερδίζουν όλοι καταρρίπτεται με το καλημέρα.

Τί συμβαίνει τώρα με τους εργαζόμενους αυτού του ωφελημένου 16,5% των ξενοδοχείων;

Μια ματιά στο πόσους και με ποιες εργασιακές σχέσεις εργαζόμενους απασχολούν μπορεί να μας οδηγήσει στην απάντηση. Σήμερα -για παράδειγμα- στα 20 μεγαλύτερα ξενοδοχεία της Αθήνας εργάζονται 2.700 λιγότεροι εργαζόμενοι, με μόνιμη και σταθερή δουλειά, από ό,τι πριν 20 χρόνια (ποσοστό σχεδόν 40%). Σημειώστε ότι σε αυτούς τους λεγόμενους μόνιμους οι μισθοί είναι μειωμένοι από τον Ιούλη του 2012 κατά 15%. Τις σημερινές αυξημένες ανάγκες σε εργατικά χέρια τις καλύπτουν με εργαζόμενους από δουλεμπορικά συνεργεία, με συμβάσεις μιας ημέρας, μαθητές και καταρτιζόμενους από ΚΕΚ. Για να γίνουν κατανοητά τα μεγέθη θα ζητήσουμε από τον Κώστα Παστό, Οργανωτικό Γραμματέα του Συνδικάτου μας και μέλος της διοίκησης του

σωματείου εργαζομένων στο Hilton Αθήνας, να μας δώσει το παράδειγμα ενός από τα μεγαλύτερα ξενοδοχεία του νομού και της χώρας.

(Παρέμβαση Κώστα Παστού)

Άρα μπορούμε αδιαμφισβήτητα να συμπεράνουμε ότι τα κέρδη μιας μερίδας μεγάλων ξενοδοχείων δεν έχουν αυξηθεί μονάχα από την τουριστική ανάπτυξη, αλλά και από τη διαχρονική εξέλιξη στις εργασιακές σχέσεις και βέβαια την πορεία που είχε η τιμή της εργατικής δύναμης.

Ο επόμενος μεγάλος μύθος, αντίστοιχος με αυτόν που καλούν τον ξένο επισκέπτη να ζήσει στη χώρα μας, είναι ότι ο τουρισμός αποτελεί εθνική υπόθεση. Φέρνει ανάπτυξη, πρωτογενή πλεονάσματα, συμμετέχει στο ΑΕΠ μέχρι και σε ποσοστό 20%. Έφερε φέτος κατά τον Ανδρέα Ανδρεάδη, πρόεδρο του ΣΕΤΕ πάνω από 100.000 νέες θέσεις εργασίας. Τις 20.000 από αυτές τις θέσεις τις γνωρίζουμε. Πρόκειται για τα προγράμματα, φορέας υλοποίησης των οποίων είναι ο ΣΕΤΕ (Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει) που πλήρωσε ο ελληνικός λαός και για τα οποία οι ωφελούμενοι μεγαλοξενοδόχοι δεν έχουν δώσει δεκάρα τσακιστή. Για τις άλλες 80.000 -αν αληθεύουν τα νούμερα που δίνουν- είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι κατανέμονται σε ένα ποσοστό στους πρακτικάριους των δημόσιων και ιδιωτικών σχολών του κλάδου που λαμβάνουν κάτω από 300 ευρώ το μήνα και στους χιλιάδες μαθητές από χώρες της ανατολικής Ευρώπης που κάνουν δήθεν πρακτική άσκηση και αμείβονται με τα ίδια ή και λιγότερα χρήματα.

Ο Γιώργος Χατζούδας είναι Γ.Γ. του σωματείου εργαζομένων στο ξενοδοχείο Metropolitan, ξενοδοχείο που αξιοποίησε την είσοδο στην αγορά εργασίας του ΣΕΤΕ με πρόσληψη δεκάδων νέων μέσα από τέτοια προγράμματα και θα μας δώσει μια εικόνα για το τί σημαίνει κατάρτιση για όσους είχαν την ελπίδα ότι θα βρουν μετά από αυτό μόνιμη δουλειά.

Αμέσως μετά ο Πρόεδρος του σωματείου των εργαζομένων στο ξενοδοχείο Royal Olympic Σπύρος Πετρολέκας θα μας πει πώς αντιμετώπισαν σαν σωματείο την προσπάθεια της εργοδοσίας να χρησιμοποιήσει αυτούς τους νέους εργαζόμενους σαν τζάμπα εργατικά χέρια σε θέσεις εργασίας που κατείχε το μόνιμο προσωπικό.

(Παρέμβαση Γιώργου Χατζούδα)

(Παρέμβαση Σπύρου Πετρολέκα)

Θέλουμε επίσης να πούμε πως τα στοιχεία που δημοσιεύουν (ΣΕΤΕ) και αναφέρουν αύξηση των εσόδων του ΙΚΑ σε ποσοστό 19% για το 2014, δεν έχουν καμιά σχέση με αύξηση της απασχόλησης, αλλά ένταξη στην ασφάλιση για ένα μικρό ποσοστό εργαζομένων, από όσους εργοδότες τα προηγούμενα χρόνια δεν ασφάλιζαν σχεδόν κανέναν.

Στα ίδια στοιχεία λένε για μέσο μεικτό μισθό 1.000 ευρώ, δηλαδή 840 καθαρά. Δεν μας λένε όμως σε πόσο χρόνο δουλειάς το μήνα αυτά αντιστοιχούν.

Να δούμε πρώτα τους ξενοδοχοϋπάλληλους. Είναι κατά μια εκτίμηση περίπου 100.000. Το 80% είναι εποχικοί. Δουλεύουν χωρίς ρεπό, για πάνω από 8 ώρες την ημέρα. Δηλαδή λαμβάνουν 840 ευρώ το μήνα για 10 ώρες δουλειά την ημέρα, για 7 ημέρες δουλειά τη βδομάδα, για 30 ημέρες το μήνα. Κι όλα αυτά για τέσσερις με πέντε μήνες το χρόνο. Δηλαδή 3.360 ευρώ το χρόνο.

Για τους εργαζόμενους στο επισιτισμό που εκτιμάται ότι είναι πάνω από 200.000, δεν υπάρχει καμιά συλλογική σύμβαση και σημείο αναφοράς είναι τα 586 ευρώ μικτά, λίγο πάνω από 480 ευρώ καθαρά. Κι αυτά επίσης για δουλειά από νύχτα σε νύχτα, συνήθως δίχως ασφάλιση.

Ο Γιώργος Μούχος, πρόεδρος του Παραρτήματος των Νοτίων του Συνδικάτου μας και εργαζόμενος στον επισιτισμό μπορεί να μας αποκαλύψει τί βιώνει η πλειοψηφία των εργαζομένων του κλάδου.

(παρέμβαση Γιώργου Μούχου)

Άρα, μετά από όλα τα παραπάνω, εθνική υπόθεση δεν μπορεί να είναι ο τουρισμός που προβάλλουν και προκρίνουν για τους εργαζόμενους, ούτε σε καιρούς κρίσης ούτε σε εποχή ανάπτυξης. Για μας ήταν και είναι «τί είχες Γιάννη, τί είχα πάντα».

Δεν φαίνεται όμως να είναι εθνική υπόθεση ούτε και για τον ίδιο το λαό που δεν μπορεί να κάνει διακοπές. Σύμφωνα με το INKA το 75% δεν κάνει καθόλου διακοπές, το 23% ξεφύγει μόλις για τρεις μέρες το χρόνο και μόλις το 2% θα κάνει διακοπές στα πανάκριβα ξενοδοχεία για 20 ημέρες.

Μας λένε όμως ότι μέσα από τον τουρισμό θα ξεφύγουμε από την κρίση. Αυτό κι αν είναι μύθος. Όλα τα μνημόνια είναι εδώ, εφαρμόζονται μέρα τη μέρα όλο και σε μεγαλύτερο βαθμό. Η φοροληστεία συνεχίζεται για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ενώ οι μεγαλοξενοδόχοι αντιμετωπίζονται σαν ευπαθή ομάδα με τεράστιες φοροελαφρύνσεις.

Μας λένε τέλος ότι μέρος των ταξιδιωτικών εισπράξεων θα πάει στην αποπληρωμή του χρέους της χώρας. Ένα χρέος όμως που δεν δημιούργησε κανείς εργαζόμενος αυτής της χώρας, όσο κι αν θέλουν να μας τσουβαλιάσουν με τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες, τους βιομήχανους. Απλά το κέρδος των τελευταίων είναι διπλό και τρίδιπλο. Και φεσώσαν το λαό και ρουφάνε το αίμα και τον ιδρώτα του σε κρίση και ανάπτυξη και τώρα από το πάρτι των κερδών βάζουν στα σεντούκια νέα κέρδη και ετοιμάζονται για να επωφεληθούν από νέες επιδοτήσεις κι επιχορηγήσεις.

Θέλουμε να σταθούμε επίσης σε ένα ακόμη ζήτημα.

Συχνά αντιμετωπίζονται οι εργαζόμενοι των μεγάλων ξενοδοχείων από μερίδα των ΜΜΕ, αλλά και από τις εργοδοτικές οργανώσεις ως ευνοημένοι εργαζόμενοι που εργάζονται σε ωραίο και ασφαλές περιβάλλον. Και ίσως έτσι να φαίνεται, μιας και τα συγκεκριμένα ξενοδοχεία αποτελούν την επιτομή της χλιδής και της πολυτέλειας. Η αλήθεια όμως είναι κι εδώ εντελώς διαφορετική.

Ο αντιπρόεδρος του Συνδικάτου μας Μπάμπης Ντότσικας, που εργάζεται ως ηλεκτρολόγος σε μεγάλο ξενοδοχείο θα μας αποκαλύψει αρκετά ενδιαφέροντα σχετικά με το πόσο ασφαλής είναι οι «ναυαρχίδες» τους για εργαζόμενους και πελάτες.

(Παρέμβαση Μπάμπη Ντότσικα)

Μπροστά στην 24ωρη απεργία του Σαββάτου, δηλώνουμε κι από αυτό το βήμα ότι εργασιακή ειρήνη δεν μπορεί να υπάρξει όσο υπάρχει εκμετάλλευση. Τα κοπρεμί της Ομοσπονδίας Επισιτισμού Τουρισμού με τους μεγαλοξενοδόχους και τη συγκυβέρνηση δεν αφορά κανένα

εργαζόμενο του κλάδου. Η αύξηση του 1% στην κλαδική συλλογική σύμβαση των ξενοδοχοϋπαλλήλων από το Γενάρη αποτελεί πρόκληση. Κι επειδή αυτή η πρόκληση αναπαράγεται από όσους θέλουν να αναποδογυρίσουν την αλήθεια, ας μας πουν σε πόσα ξενοδοχεία σήμερα εφαρμόζεται έστω κι αυτή η συλλογική σύμβαση της ντροπής και για πόσους εργαζόμενους.

Σε ό,τι μας αφορά διεκδικούμε για την Αττική τοπική κλαδική συλλογική σύμβαση, με επαναφορά των μισθών στα επίπεδα του 2012. Εμείς λέμε ότι είναι απαραίτητο αυτό για την επιβίωση των ξενοδοχοϋπαλλήλων. Όμως και τα ίδια τα στοιχεία της Ένωσης Ξενοδόχων Αθήνας συνηγορούν στην δική μας απαίτηση. Για το πρώτο 7μηνο του 2014 αυξήθηκαν: η πληρότητα των μονάδων κατά 22,3% έναντι της αντίστοιχης περιόδου του 2013, η μέση τιμή δωματίου κατά 4,9% και το έσοδο ανά διαθέσιμο δωμάτιο (RevPAR) κατά 28,3%.

Διεκδικούμε για τον Επισιτισμό επίσης τοπική κλαδική συλλογική σύμβαση, με όρους και αμοιβής κι εργασίας που προέβλεπε η τελευταία ρύθμιση που έληξε μετά την καταγγελία της από τους εστιατορες τον Αύγουστο του 2012. Η αύξηση των Τουριστικών Αφίξεων στο Αεροδρόμιο της Αθήνας για το πρώτο 7μηνο κατά 528.000 (σύμφωνα με στοιχεία του ΣΕΤΕ) αντιστοιχεί σε περίπου 390.000 επιπλέον διανυκτερεύσεις σε ξενοδοχεία και μεταφράζεται σε 142.8 εκατ. ευρώ για την οικονομία της Αθήνας μεγάλο μέρος των οποίων πήγε και στην εστίαση. Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία από την πλευρά των εστιατόρων και των μεγάλων επισιτιστικών αλυσίδων που είναι βέβαιο ότι μέρος των κερδών από τον τουρισμό έχει διοχετευθεί και σε αυτούς.

Ενώνουμε τις δυνάμεις μας με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους φορείς που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ για το αγωνιστικό δίμηνο και το Πανελλαδικό Συλλαλητήριο της 1ης Νοέμβρη. Τα αιτήματα που μπαίνουν, από μια διαδικασία που στηρίχτηκε κυρίως από τα κάτω, είναι και δίκαια και αναγκαία:

• **ΜΟΝΙΜΗ ΣΤΑΘΕΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ**

- Καμία απόλυση συμβασιούχων.
- Προσλήψεις σε όλους τους χώρους δουλειάς για την κάλυψη των μεγάλων κενών που υπάρχουν, σε θέσεις εργασίας μόνιμης, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.
- Κατάργηση των δουλεμπορικών γραφείων, των ΚΕΚ και των ΜΚΟ, ΚΟΙΝΣΕΠ
- Όλα τα χρήματα, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσής τους που εισρέουν στον ΟΑΕΔ για την επιχορήγηση των επιχειρήσεων, να διατεθούν για την κάλυψη των αναγκών των ανέργων.
- Καταργηση όλων των διακρατικών συμφωνιών και των συνθηκών της ΕΕ που επιτρέπουν τη «διακίνηση» εργαζομένων με μισθούς από τις χώρες προέλευσης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ και μέχρι να καταφέρουμε με τον αγώνα μας να τα καταργήσουμε:

- Κανένας εργαζόμενος να μην πληρώνεται κάτω από 751 ευρώ. Ο μισθός να δίνεται κάθε μήνα, από τον πρώτο μήνα.
- Πληρωμή όλων των επιδομάτων, υπερωριών, της νυχτερινής εργασίας.
- Καταβολή επιδόματος ανεργίας μετά το τέλος των προγραμμάτων.

- Δωρεάν μεταφορά με δωρεάν κάρτα για τις συγκοινωνίες προς και από τη δουλειά τους.
- Αδεια 2 μέρες το μήνα.
- Άμεσα και ουσιαστικά μέτρα προστασίας για όλους τους εργαζόμενους που δουλεύουν μέσω προγραμμάτων σε βαριές ανθυγιεινές εργασίες
- Αναγνώριση συνδικαλιστικών και δημοκρατικών ελευθεριών σε όλους τους εργαζόμενους των προγραμμάτων
- Κανένα πρόγραμμα ανεργίας, πρακτική άσκηση ή πρόγραμμα μαθητείας χωρίς συντάξιμα έτη.

Για τους εργαζόμενους που κάνουν πρακτική εξάσκηση:

- Εποπτεία ειδικών εκπαιδευτών με ευθύνη της κάθε σχολής στις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν σπουδαστές, ώστε να σταματήσει η χρησιμοποίηση των νέων σαν τζάμπα προσωπικό και να εκπαιδεύονται πάνω στο αντικείμενό τους.
- Αμοιβή της πρακτικής άσκησης σύμφωνα με τη συλλογική σύμβαση
- Δωρεάν μεταφορά ή διαμονή σε οικοτροφεία της κάθε σχολής
- Να παίρνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

- Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις για όλη την περίοδο της ανεργίας.
- Επίδομα ανεργίας στα 600 ευρώ.
- Το διάστημα της ανεργίας να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος χρόνος χωρίς επιβάρυνση των ανέργων. Να βαρύνονται το κράτος και οι εργοδότες.
- Όσο διαρκεί η ανεργία, οι άνεργοι και τα μέλη της οικογένειάς τους να έχουν πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Απλοποίηση των προϋποθέσεων για τη χορήγηση του επιδόματος ανεργίας και άλλων επιδομάτων (επίσχεση κλπ), επέκτασή του σε όσους έκλεισαν τα μαγαζιά τους ή εργάζονται περιστασιακά.

Επιμένουμε στα αιτήματα που έχουν να κάνουν με τις οικογένειες των ανέργων ή των μισοαπασχολούμενων, όπως

- Κανέναν πλειστηριασμό σε σπίτι ανέργου.
- Μείωση 30% των τιμολογίων ΔΕΚΟ με παράλληλη απαγόρευση της διακοπής παροχής νερού, ρεύματος και σταθερού τηλεφώνου.
- Μετακίνηση στις αστικές συγκοινωνίες με την κάρτα ανεργίας.
- Διαγραφή χρεών από τόκους και πάγωμα αποπληρωμής δανείων για όσο καιρό κάποιος είναι άνεργος, ή μισοαπασχολούμενος
- Επιδότηση ενοικίου στο 100% της αξίας του από το κράτος.
- Δωρεάν παροχή πακέτου απαραίτητων σχολικών ειδών για τα παιδιά των ανέργων.
- Πλήρη κάλυψη του κόστους των σπουδών για φοιτητές που οι γονείς τους είναι άνεργοι.
- Να αρθεί ο περιορισμός για τα παιδιά των ανέργων που δε γίνονται δεκτά σήμερα στους Παιδικούς Σταθμούς.

Αυτό που θα γίνει το Σάββατο στην Αθήνα, ξεκινώντας από κάθε εργασιακό χώρο και γειτονιά, από κάθε περιοχή της χώρας, δεν μπορεί να κρυφτεί από κανέναν.

Θα αποτελέσει εφελτήριο νέων αγώνων και σταθμός στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, που είναι σήμερα αναγκαία για να δοθεί αποφασιστική απάντηση στην ΕΕ, στην κυβέρνηση και στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους.

Εμείς δεσμευόμαστε ότι θα προχωρήσουμε με ακόμη πιο γρήγορα βήματα σε αυτό το δρόμο, κλιμακώνοντας τη δράση μας και τον αγώνα μας, δίνοντας νέο απεργιακό ραντεβού στις 27 του Νοέμβρη.